

DEZ MONA – LOOSE ENDS

4 november 2022

Kortrijk – De Kreun – org. Wilde Westen

Dez Mona¹ is niet voor één gat te vangen. In november 2021 zag ik de groep nog met B.O.X. (Baroque Orchestration X) tijdens de opvoering van *Lucy*, fusion van alternatieve pop met barokmuziek.²

Nog geen jaar later stelt Dez Mona in De Kreun haar nieuw album *Loose Ends* voor. De benedenzaal was slechts goed halfvol gelopen, op het eerste zicht met de generatie V.³

Zijn het de moeilijke tijden, ook in muzikland, waar de band bij het toeren met het album *Origin* (2015) nog zes leden telde, doet Dez Mona het nu met vier, drie oudgedienden en een nieuwe drummer.

Dez Mona is nu Gregory Frateur (vocals), Roel Van Camp (piano, synth accordion), Sjoerd Bruil (guitars, synths) en Karel De Backer (drums, percussion).

Roel Van Camp

Gregory Frateur

Karel De Backer

Sjoerd Bruil

Het valt mij op dat er in de huidige bezetting geen bassist aanwezig is – temeer omdat Dez Mona indertijd sterk gekenmerkt werd door de inbreng van contrabassist Nicolas Rombouts.

De set begint met *The Power* en zoals gewoonlijk verschijnt Gregory Frateur pas op podium nadat die song ingezet is en zoals altijd blootvoets. Van bij die opener kom ik tot de vaststelling dat de bassist niet zal gemist worden. Sjoerd Bruil neemt op de lage snaren die partij met gemak over. Dit wordt nog duidelijker op *Connection*.

Dez Mona wordt nog steeds erg gekenmerkt door de stem van Gregory Frateur. Zijn bijzondere stem wordt soms gerelateerd aan die van Anohni, voorheen gekend als Antony Hegarty.⁴

Van bij het tweede nummer *Better Place* neemt Gregory Frateur ons mee in zijn verhaal. Het titelnummer *Loose Ends* volgt.

¹ *Dez Mona* is afgeleid van *Desdemona*, de naam van de tragische hoofdfiguur uit Shakespeares *Othello*, dochter van Brabantio, de geliefde van Othello. Zij werd ten onrechte door hem van ontrouw verdacht en gedood.

² Zie https://www.frank-maes.be/concertrecensies/853388_lucy-door-dez-mona-ft-b-o-x

³ Generatie "V" zijn de veertigers en vijftigers. Ik liet die generatie al drie jaar geleden achter mij.

⁴ Anohni, voorheen Antony Hegarty, is de zangeres van Antony and The Johnsons, die door braken met het album *I'm a bird* (2005).

Door de drie nieuwe nummers waarvan twee eerder traag, komt de set moeilijk op gang. *All I Ever Wanted* brengt daar verandering in. Van bij intro op accordeon herkent het publiek de song en komt er meer beweging in de zaal. Het refrein wordt zachtjes meegezongen.

Ook het volgend nummer is niet nieuw. Alhoewel *Poppies* geschreven werd in het kader van de herdenking van Wereldoorlog I, een verzoek van *Gone West*, past het wonderwel in de set van Loose Ends. Tijdens het refrein blijkt hoe belangrijk de backing vocals zijn van Sjoerd Bruil en Karel De Backer.

Fresh Water - met het funky gitaarspel door Sjoerd Bruil - en *Wicked* komen dan wel weer uit de nieuweling. *Wicked* is dan wel het openingsnummer van het album *Loose Ends*, als up-tempo-nummer past het beter halverwege de set wanneer het publiek al wat opgewarmd is.

The Back Door, een ouder nummer (2012) lust ik minder.

Met *Connection* knoopt Dez Mona weer aan met *Loose Ends*. Het nummer wordt voortgestuwd door een zwaar basgeluid vanop Sjoerds gitaar. Ware het niet de stem van Gregory Frateur, je hoort Balthazar. Mogelijks zit de productie door Tijs Delbeke – ex Dez Mona, nu Balthazar – daar iets voor tussen. *Cops of Love* is een treurige ballade.

Terug in de tijd met *Does It Makes You Happy* (2015). Natuurlijk maakt dit ons gelukkig met Roel Van Camp op zijn best en Gregory Frateur die zich in het publiek begeeft.

The One is in mijn opinie het nummer dat op *Loose Ends* er boven uitsteekt. Op een vooruit stomende bas gelardeerd met synths zingt Frateur *Any way, any how, any place; You are the one for me*

Het laatste nummer van de set is *Dynamite*. Het is ook het laatste nummer op het album. De titel bedriegt een beetje, het laat de zaal niet echt ontploffen. Gelukkig laat Dez Mona niet lang op zich wachten voor de encore met twee vertrouwde nummers.

A part of Us All is een song uit *Sága* (2011) de eerste samenwerking met B.O.X. Het publiek kent het nummer en zingt lustig mee *These are times to cherish and things to live for*.

Met *Suspicion* (2012) eindigt de set definitief. Dit nummer, wellicht het enige gekend bij het grote publiek, kon gewoonweg niet ontbreken.

Ik kan kort zijn: de afwezigen hadden weeral eens ongelijk. Dez Mona speelde een mooi concert. De bandleiden zijn stuk voor stuk meesters op hun instrumentarium en Gregory Frateur begeestert het publiek.

Loose Ends is een mooi album geworden, met een grote compositorische inbreng van Roel Van Camp en Sjoerd Bruil, de teksten van Gregory Frateur en de productie door Tijs Delbeke. Een aanrader dus.

[Playlist Dez Mona – Kortrijk 4 november 2022](#)

The Power / Better Place / Loose Ends / All I Ever Wanted (Origin 2015) / Poppies (Book of Many 2019) / Fresh Water / Wicked / The Back Door (A Gentlement's Agreement 2012) / Connection / Cops in Love / Your Way / Does It Make You Happy (Origin 2015) / The One / Dynamite

A Part of Us All (Sága 2011) / Suspicion (A Gentlement's Agreement 2012)

